ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΗΓΑΖΕΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΚΟΛΑΣΗΣ

Στην πολύ γνωστή σε μας πλέον σειρά διαλέξεων "ΑΠΙΘΑΝΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ", εξετάσαμε και μάθαμε σπουδαίες αλήθειες για το τι συμβαίνει, όταν πεθάνει ο άνθρωπος και το τι είναι και πού είναι η κόλαση. Για να φρεσκάρετε τη μνήμη σας, σας προτείνω και πάλι να διαβάσετε τα τεύχη "*Τι συμβαίνει, όταν πεθάνει ο άνθρωπος;*", "*Τι και πού είναι η ΚΟΛΑΣΗ;*" Επίσης, βλέπετε τις διαλέξεις έντεκα και δώδεκα.

Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι η πιο τρομακτική διδασκαλία στον κόσμο είναι η διδασκαλία της "ΑΙΩΝΙΑΣ ΚΟΛΑΣΗΣ". Και το πιο τραγικό από όλα είναι ότι αυτή η διδασκαλία παρουσιάζεται από πολλούς πιστούς ως Χριστιανική με το επιχείρημα ότι πηγάζει δήθεν από το Λόγο του Θεού. Έτσι, λοιπόν, στο σημερινό μας τεύχος, θα εξετάσουμε, για να μάθουμε ποια είναι τα Βιβλικά και τα Ιστορικά ντοκουμέντα.

Ας πάρουμε, λοιπόν, τα πράγματα με τη σειρά κάνοντας την πρώτη μας ερώτηση. Με ποιο τρόπο το δόγμα της φυσικής αθανασίας της ψυχής (η ιδεολογία ότι όταν πεθάνει ο άνθρωπος πάει απευθείας στον παράδεισο) και το δόγμα των αιωνίων βασανιστηρίων των αμαρτωλών (ότι η φωτιά της κολάσεως είναι άσβεστη), έχουν γίνει μέρος της Χριστιανικής εκκλησίας; Ας λάβουμε υπόψη ότι η Βίβλος διδάσκει την κοίμηση των νεκρών και την πλήρη καταστροφή των αμαρτωλών.

Πριν προχωρήσουμε, ας θυμόμαστε κάτι που επανειλημμένα έχει τονιστεί στις διαλέξεις μας, ότι δηλαδή η μαρτυρία της Γραφής είναι καθαρή, πειστική και τέλεια. Τα στοιχεία που θα παραθέσω στη συνέχεια θα μας βοηθήσουν να καταλάβουμε με ποιο τρόπο οι Χριστιανοί έχουν αποστατήσει από την πραγματική αλήθεια.

Είναι γεγονός ότι ο καλός Θεός προειδοποίησε τον λαό του ότι θα "ερχόταν πρώτα η αποστασία". (Επιστολή προς Β' Θεσσαλονικείς, 2:3-4). Μήπως υπάρχουν ιστορικά στοιχεία που αποδεικνύουν, πέρα από κάθε αμφιβολία, την προέλευση της διδασκαλίας της αθανασίας της ψυχής και της **ΑΙΩΝΙΑΣ ΚΟΛΑΣΗΣ;** Φίλοι μου, προετοιμαστείτε για εκπλήξεις και απίθανες ανακαλύψεις.

Το δόγμα της ανθρώπινης αθανασίας δεν έχει καμία σχέση με κάποια αποκάλυψη από τον Θεό, αλλά συσχετίζεται μόνο με την απατηλή πληροφορία του όφη στον άνθρωπο, λίγο πριν οι πρωτόπλαστοι αμαρτήσουν. Εκεί, ο δελεαστής όφις, δηλαδή ο Διάβολος, ξεγέλασε την Εύα με το πρώτο μεγάλο ψέμα του κόσμου: ***"Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει".*** (Γένεσις, 3:4). Άρα, η μαρτυρία των Γραφών είναι ξεκάθαρη ως προς το ποιος είναι ο πρώτος που έφερε αυτό το δόγμα της αθανασίας του ανθρώπου. Δεν είναι κανένας άλλος, παρά ο μεγάλος Απατεώνας, ***"ο όφις ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 12:9). Αυτό και μόνο θα πρέπει να μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί για ένα δόγμα το οποίο έχει τις ρίζες του στο Διάβολο.

Περαιτέρω, μπορούμε να πούμε μετά βεβαιότητας ότι το δόγμα της αθανασίας της ψυχής έχει τις ρίζες του στις Ανατολικές θρησκείες του παρελθόντος, με τον παν-

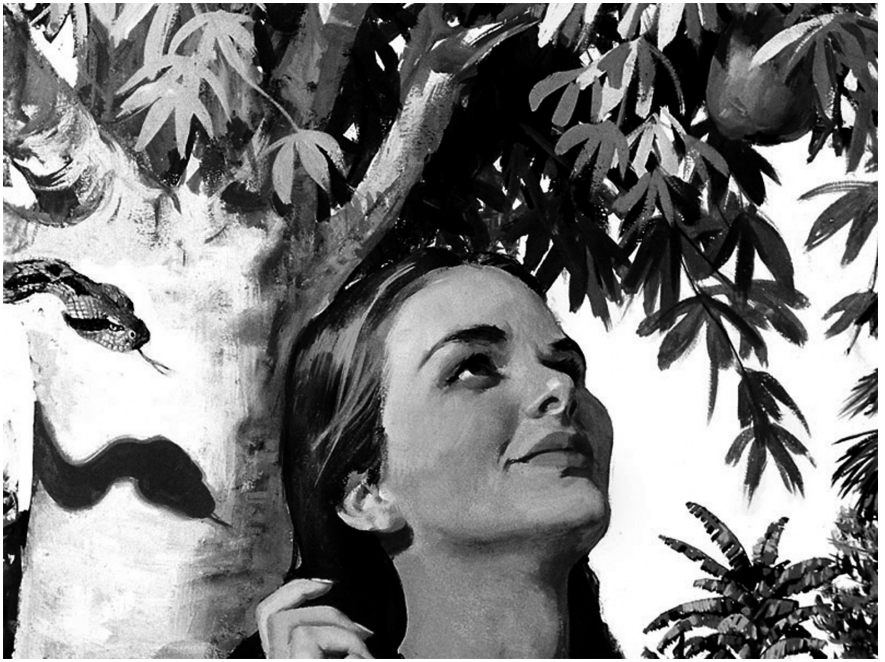

Πρώτος ο όφις στην Εδέμ, κήρυξε το δόγμα της αθανασίας της ψυχής.

θεϊσμό, την προϋπαρξη της ψυχής και τη μετενσάρκωση. (Με τη μετενσάρκωση ασχοληθήκαμε σε προηγούμενο τεύχος). Στη συνέχεια, η θεωρία αυτή ενσωματώθηκε στην Αιγυπτιακή θρησκεία και προσέφερε το βασικό επιχείρημα πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η τρομερή απάτη του Περσικού δυϊσμού- δυαρχίας (αιώνια ύπαρξη του καλού και του κακού - ούτε το καλό, ούτε το κακό μπορεί να νικήσει το ένα το άλλο, συνεπώς έπρεπε να συνυπάρχουν). Από εκεί, εισήχθη στην ειδωλολατρική Ελληνική θρησκεία των αρχαίων προγόνων μας.

Ως αναπόσπαστο στοιχείο της θρησκείας των αρχαίων Ελλήνων, επεκτάθηκε πλατιά κατά την περίοδο του 4ου αιώνα π.Χ. από τον Έλληνα φιλόσοφο Πλάτωνα. Κατά τη διάρκεια εκείνης της εποχής, μόνο η Αγία Γραφή διακήρυττε ότι ο άνθρωπος δεν είναι αθάνατος, αλλά υποψήφιος αθάνατος και αυτό σημαίνει ότι από μόνος του δεν μπορούσε και ούτε μπορεί να αποκτήσει την αθανασία. Χρειαζόταν απαραίτητα τη Χάρη και την επέμβαση του Θεού, κάτι που την ιστορική εκείνη περίοδο δεν είχε ακόμα πραγματοποιηθεί, εφόσον δεν είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου, για να ενσαρκωθεί στη γη μας και να θυσιαστεί για εμάς ο Θεάνθρωπος Χριστός. Μόνο Αυτός θα μπορούσε, πεθαίνοντας στη θέση τη δική μας, να μας απαλλάξει από την ποινή του θανάτου και να χαρίσει στον καθένα που πιστεύει σε Αυτόν την αιώνια ζωή, όταν θα αποκαταστήσει τα πάντα.

Ο κανόνας της Παλαιάς Διαθήκης ολοκληρώθηκε με το βιβλίο του Μαλαχία, περίπου το 425 π.Χ. Ήταν εκείνη την εποχή που οι ειδωλολατρικές ιδεολογίες και διδασκαλίες της αθανασίας της ψυχής εισχώρησαν στον Ιουδαϊσμό. Εκείνο τον καιρό, αναπτύχθηκαν δύο σχολές:

1. Η πρώτη συνέχισε να κρατά την εικόνα της Παλαιάς Διαθήκης, δηλαδή να πιστεύει ότι ο άνθρωπος είναι υποψήφιος για την αθανασία και απλώς αναπαύεται στον τάφο μέχρι την Ανάστασή του.

2. Η δεύτερη νέα ομάδα ανήλθε στο προσκήνιο, γύρω στο 150 π.Χ. και εισήγαγε την Πλατωνική Φιλοσοφία της αθανασίας της ψυχής ως ένα μέρος του Ιουδαϊκού πιστεύω.

Αργότερα, αναπτύχθηκαν και άλλες ομάδες ανθρώπων με διαφορετικά πιστεύω, όπως οι Σαδδουκαίοι, οι οποίοι δεν πίστευαν στην Ανάσταση των νεκρών. (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 22:23). Έτσι, ο Ιουδαϊσμός ήταν διηρημένος σε αυτό το θέμα, όταν ήρθε ο Ιησούς και παλινόρθωσε αυτή τη σπουδαία αλήθεια της Παλαιάς Διαθήκης. Δηλαδή, διακήρυξε με σαφήνεια ότι ο θάνατος είναι ύπνος και ότι ο άνθρωπος θα γίνει αθάνατος, εφόσον πιστεύει στο Πρόσωπό Του και αποδέχεται το Έργο που έκανε για αυτόν, κατά τη Δευτέρα Του Παρουσία. Στη συνέχεια, όλοι οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης ενστερνίστηκαν αυτή τη σπουδαία αλήθεια και την αποτύπωσαν στα γραπτά τους. Έτσι, η πρώτη Χριστιανική Εκκλησία, υιοθέτησε την αρχική διδασκαλία της Παλαιάς Διαθήκης, πριν ολοκληρωθεί το γράψιμο της Καινής Διαθήκης.

Έτσι, βλέπουμε ότι η πρώτη Χριστιανική Εκκλησία, για πάνω από 150 χρόνια, κρατούσε την αληθινή Βιβλική εικόνα του θανάτου, θεωρώντας τον ως ύπνο. Επίσης, πίστευε στην ολοκληρωτική καταστροφή των αμαρτωλών. Δηλαδή, για ένα διάστημα τουλάχιστον 150 χρόνων, η αγνή διδασκαλία του Χριστού δεν είχε ακόμη νοθευτεί από την εισχώρηση ειδωλολατρικών δοξασιών.

Ας προσέξουμε, παρακαλώ, τη δήλωση του Ιουστίνου του Μάρτυρα, που πέθανε το 165 μ.Χ. και ήταν ένας από τους καθοδηγητές των πρώτων Χριστιανικών εκκλησιών: **"Εάν έχετε ποτέ συναντήσει ανθρώπους που λένε ότι είναι Χριστιανοί, αλλά δεν παραδέχονται αυτή (την αλήθεια της Ανάστασης) και τολμούν να βλασφημούν τον Θεό του Αβραάμ και τον Θεό του Ισαάκ και τον Θεό του Ιακώβ και λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση των νεκρών και ότι η ψυχή τους πηγαίνει στον παράδεισο όταν πεθάνουν, μην πιστεύετε ότι είναι Χριστιανοί".** (Ιουστίνος Μάρτυρας, Dialogue with Trypho Chapter 80, in Ante Nicene Fathers, Vol. 1, p. 294).

Τόσο δυνατά ήταν τα αισθήματα των πρώτων Χριστιανών, που δεν τολμούσαν να αποκαλέσουν κάποιο άτομο Χριστιανό, όταν πίστευε ότι η ψυχή πάει στον παράδεισο μετά το θάνατο.

Ας ανακεφαλαιώσουμε, λοιπόν, δύο σπουδαίες αλήθειες που ανακαλύψαμε:

1. Οι αλήθειες, σύμφωνα με τις οποίες ο θάνατος παρομοιάζεται με ύπνο και ότι οι ασεβείς τελικά θα καταστραφούν και θα εξαφανισθούν, αποκαταστάθηκαν από τον Χριστό κατά την επίγεια διακονία Του και ενσωματώθηκαν στην αγνή πίστη της πρώτης Χριστιανικής Εκκλησίας.

2. Η αθανασία της ψυχής είναι μια θεωρία με ειδωλολατρικές καταβολές που υποστηρίχθηκε και διαδόθηκε πλατιά από τον Πλάτωνα και συμπεριέλαβε στοιχεία του Περσικού δυϊσμού, για να γεννηθεί τελικά από αυτήν και το εσφαλμένο δόγμα του αιώνιου βασανισμού. Ο Περσικός δυϊσμός δίδασκε ότι το καλό και το κακό ήταν αιώνια και δεν μπορούσαν να καταστραφούν. Συνεπώς, σύμφωνα με αυτή την εσφαλμένη διδασκαλία, η κακιά δύναμη πάντα υπάρχει κάπου και μια και δεν μπορεί να βρίσκεται στον ουρανό, οι ειδωλολάτρες εφηύραν ένα μέρος βασανισμού των αμαρτωλών, εφόσον ούτε και ο ίδιος ο Θεός μπορεί να το καταστρέψει.

Αυτές οι δύο διαφορετικές διδασκαλίες συνυπήρχαν μαζί ανά τους αιώνες. Την πρώτη την υιοθέτησαν εκείνοι που πίστευαν στον αληθινό Θεό, καθώς σταδιακά άρχισε να νοθεύεται η αγνή διδασκαλία του Χριστού, και τη δεύτερη την ασπάστηκαν οι ειδωλολάτρες. Όταν, όμως, αυτές οι ειδωλολατρικές ιδέες εισήχθησαν στη Χριστιανική εκκλησία, συνέβη μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες της Χριστιανοσύνης.

Πιστεύω θα συμφωνείτε μαζί μου ότι επιβάλλεται να εξετάσουμε στη συνέχεια πώς συνέβη αυτή η νόθευση της αρχικής διδασκαλίας του Χριστού. Παρακαλώ, ας προσέξουμε τα επόμενα ιστορικά στοιχεία:

Ήταν ο Αθηναγόρας, γύρω στο 188 μ.Χ., ο οποίος αναγνωρίστηκε ως ο πρώτος Πατέρας της Εκκλησίας και χρησιμοποίησε τον όρο "αθάνατη ψυχή". Ισχυρίστηκε ότι η ψυχή είναι αθάνατη και άφθαρτη. Ύστερα από 25 χρόνια από το θάνατο του Ιουστίνου του Μάρτυρα, ο οποίος δε θα υπολόγιζε καν ως Χριστιανό, έναν άνθρωπο που πίστευε στην αθανασία της ψυχής, ανακαλύπτουμε έναν εκκλησιαστικό πατέρα, ο οποίος κάνει την τολμηρή ειδωλολατρική εισήγηση ότι η ψυχή του ανθρώπου είναι αθάνατη.

Λίγα χρόνια αργότερα, ο Τερτυλλιανός, που πέθανε το 240 μ.Χ., εμπλούτισε περαιτέρω τη θεωρία της αθανασίας της ψυχής, προσθέτοντας την τρομερή και συνάμα αντιβιβλική διδασκαλία για τα αιώνια βασανιστήρια. Το επιχείρημά του ήταν ότι, αφού όλες οι ψυχές είναι αθάνατες, η τιμωρία των κακών πρέπει να είναι αιώνια. Έδωσε έμφαση στο αιώνιο πυρ που δε θα έχει τέλος, αλλά θα ανανεώνεται, καθώς θα καίει, δηλαδή αιωνίως θα σκοτώνει, αλλά ποτέ δε θα σταματά.

Η άποψη του Τερτυλλιανού δεν είναι τίποτα άλλο από μια επανάληψη της θεωρίας της παλιάς ειδωλολατρικής Περσικής θρησκείας του δυϊσμού. Δυστυχώς, αυτή η ειδωλολατρική άποψη, όχι μόνο γλίστρησε ύπουλα στη Χριστιανική διδασκαλία, αλλά οδήγησε και στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι ακόμη και ο Θεός δεν μπορεί να βάλει ένας τέλος στην αμαρτία και στους αμαρτωλούς. Επομένως, επιβάλλεται να τους τοποθετήσει σ' ένα μέρος, όπου υπάρχει αιώνιο πυρ να τους τιμωρεί για πάντα, εφόσον και οι ίδιοι είναι άφθαρτοι.

Σύμφωνα με αυτή τη διδασκαλία, ο Θεός των Χριστιανών δεν ήταν καλύτερος από τους ειδωλολατρικούς θεούς της Ελλάδας και της Ρώμης. Πριν από αυτή την ειδωλολατρική εισχώρηση στους κόλπους της Εκκλησίας, η ενότητα της Χριστιανοσύνης βασιζόταν στο γεγονός ότι ο Θεός τελικά θα κατακτούσε τον Διάβολο. Το τέλος που θα επέβαλε στην κακία και τους αμαρτωλούς θα ήταν οριστικό και αμετάκλητο. Θα μπορούσε να κάνει, ό,τι οι θεοί των ειδωλολατρών δεν μπορούσαν να κάνουν - θα μπορούσε να

βάλει ένα τέλος στην αμαρτία και στους αμαρτωλούς, επιτρέποντας να παύσει το πυρ, αφού θα έχει πλέον ολοκληρώσει το έργο της καταστροφής της αμαρτίας.

Όπως έλαβε η Εκκλησία τις θεωρίες της αθανασίας της ψυχής και της αιώνιας κόλασης από τους Πατέρες της Εκκλησίας, παραλίγο ακόμα να αποδεχθεί και την προϋπαρξη της ψυχής. Αναφέρομαι στους ισχυρισμούς του Ωριγένη, που δίδασκε ότι η ψυχή προϋπήρχε ως άυλη, πριν ο άνθρωπος αποκτήσει ανθρώπινο σώμα. Ευτυχώς, που απορρίφθηκε τότε αυτή η διδασκαλία.

Τα δόγματα της αθανασίας της ψυχής και των αιωνίων βασανισμών έγιναν πιο δημοφιλή από τον Ιερώνυμο και τον Αυγουστίνο. Μάλιστα, ο Αυγουστίνος εξύψωσε τόσο πολύ τα δόγματα αυτά, που έγιναν η κύρια πίστη της Εκκλησίας για πάνω από 1000 χρόνια.

Κατά τη μεταρρύθμιση, μερικοί μεταρρυθμιστές, όπως ο Μαρτίνος Λούθηρος, αναγνώρισαν τις ειδωλολατρικές ρίζες αυτών των δογμάτων, αλλά κάτω από την πίεση του Ιωάννη Καλβίνου και άλλων η πλειονότητα των διαμαρτυρομένων συνέχισε να αποδέχεται τις εσφαλμένες διδασκαλίες για την αθανασία της ψυχής και την αιώνια καταδίκη των ασεβών.

Συμπερασματικά, ας δούμε τι είπε ο **Amos Phelps**, ένας μεθοδιστής κληρικός (1805 - 1874):

"Αυτό το δόγμα (της φυσικής αθανασίας) μπορεί να βρεθεί στα λασπωμένα κανάλια του αποστατημένου Χριστιανισμού, του διαστρεβλωμένου Ιουδαϊσμού, της ειδωλολατρικής φιλοσοφίας, της δεισιδαιμονίας και στον μεγάλο απατεώνα του κήπου της Εδέμ. Οι Προτεστάντες το δανείστηκαν από τους Καθολικούς, οι Καθολικοί από τους Φαρισαίους, οι Φαρισαίοι από τους ειδωλολάτρες και οι ειδωλολάτρες από τον αρχαίο όφη, που πρώτος κήρυξε το δόγμα στον παράδεισο, σ' ένα ακροατήριο ιδιαίτερα πρόθυμο να ακούσει και να κρατήσει τη νέα και ενδιαφέρουσα θεολογία: **"*βεβαίως δεν θέλετε αποθάνει*"** ".

Αυτά τα ιστορικά στοιχεία και ντοκουμέντα είναι σχεδόν απίστευτα, και όμως είναι γνήσια και αληθινά πέρα από κάθε αμφιβολία. Να, λοιπόν, από πού πηγάζει και πώς εισήλθαν στην εκκλησία οι θεωρίες και διδασκαλίες της φυσικής αθανασίας της ψυχής και της αιώνιας κόλασης με τα αιώνια βασανιστήρια.

΄Υστερα από τα ιστορικά στοιχεία, θα ασχοληθούμε με βιβλικά στοιχεία και ντοκουμέντα. Ο Λόγος του Θεού αναπτύσσει το θέμα της κατάστασης των νεκρών στο θάνατο και τελικά στην κόλαση. Σε εκατοντάδες εδάφια σε σχέση με την καταστροφή των ασεβών, πάντοτε τονίζεται η ολοκληρωτική καταστροφή. Ας ερευνήσουμε, λοιπόν, πιο συγκεκριμένα αυτό το πολύ σοβαρό θέμα.

Η καταστροφή των αμαρτωλών συχνά αναφέρεται στα εδάφια της Αγίας Γραφής. Συγκεκριμένα, υπάρχουν **182 αναφορές,** που διευκρινίζουν ότι η καταστροφή των ασεβών στα τέλη των καιρών αυτού του κόσμου, θα είναι ολοσχερής. Υπάρχουν **98 αναφορές** στην Παλαιά Διαθήκη και **84** στην Καινή Διαθήκη. Έτσι, η Γραφή δηλώνει **182** φορές ότι η κόλαση θα τελειώσει και ότι οι αμαρτωλοί δε θα υπάρχουν πια. Υπάρχουν επίσης **5** έως **6** εδάφια, τα οποία δεν είναι και τόσο καθαρά, αλλά, όταν τα εξετάσουμε πιο

προσεκτικά, θα ανακαλύψουμε ότι βρίσκονται σε πλήρη αρμονία με τα υπόλοιπα εδάφια. Υποστηριχτές αυτών των διδασκαλιών, λένε ότι η κόλαση ποτέ δε θα τελειώσει. Έχουν στηριχτεί πάνω σε αυτά τα **5 με 6** εδάφια και προσπερνούν επιπόλαια τα υπόλοιπα **182** εδάφια της Αγίας Γραφής, που προσδιορίζουν τον ολοκληρωτικό χαρακτήρα της καταστροφής των αμαρτωλών.

Αυτή η μυωπική στάση πολλών μελετητών, μου φέρνει στη μνήμη εκείνο το παράδειγμα με το βουνό και το μικρό πετραδάκι. Το θυμηθήκατε; Είναι γεγονός ότι για κάθε Βιβλική διδασκαλία υπάρχουν τόσα πολλά καθαρά εδάφια, που είναι σαν να αποτελούν ένα βουνό από ευκρινείς αποδείξεις πάνω στην ίδια διδασκαλία, στο ίδιο θέμα. Παράλληλα, όμως, υπάρχουν ελάχιστα εδάφια που είναι "δυσνόητα", όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στη Β΄ Πέτρου Επιστολή, 3:14-16. Αυτά τα σημεία, αν δεν τα προσεγγίσουμε με προσοχή και οδηγία από το Άγιο Πνεύμα, θα οδηγηθούμε σε εσφαλμένες ερμηνείες, γιατί φαινομενικά είναι σαν να βρίσκονται σε αντίθεση με το υπόλοιπο βουνό από εδάφια. Τα δυσερμήνευτα εδάφια είναι σαν ένα μικρό πετραδάκι σε σύγκριση με εκείνο το μεγάλο βουνό. Όπως καταλαβαίνουμε, ο Διάβολος, ακριβώς επειδή έχει πρωταρχικό σκοπό να διαβάλλει την απλή και καθαρή αλήθεια του καλού Θεού και να διαστρεβλώνει το χαρακτήρα Του, μας παρακινεί να εστιάζουμε σε αυτό το μικρό πετραδάκι. Μάλιστα, το βάζει τόσο κοντά στα μάτια μας, ώστε να μην μπορούμε να επικεντρωθούμε στο μεγάλο βουνό από εδάφια. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Ιησούς Χριστός είπε ***"Ερευνάτε τας γραφάς"*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 5:39). Επίσης, τόνισε ***"πλανάσθε, μη γνωρίζοντες τας γραφάς"*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 22:29).

Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, τη βιβλική μας έρευνα, έχοντας υπόψη μας πόσο σημαντικό είναι να συγκρίνουμε εδάφια, για να καταλάβουμε τις αλήθειες του Θεού και να μην πλανηθούμε.

Όσο παράξενο και να μας φαίνεται, ήταν ακριβώς μετά από το Μάρτυρα Ιουστίνο που η ειδωλολατρική αντίληψη της αθανασίας της ψυχής εισήχθη μέσα στη Χριστιανική Εκκλησία. Θυμηθείτε ότι υπήρχαν δύο διαφορετικές διδασκαλίες σε σχέση με το θάνατο.

Η τέλεια Βιβλική εικόνα παρουσιάζει την ολοκληρωτική καταστροφή των ασεβών στη λίμνη του πυρός στην επιφάνεια του πλανήτη γη μετά την Ημέρα της Κρίσης. Βλέπε, Επιστολή Β' Πέτρου, 3:7, 10-12, Αποκάλυψις του Ιωάννη, 20:9. Σε πάνω από **50** διαφορετικές Βιβλικές περικοπές και τουλάχιστον με περισσότερους από **10** διαφορετικούς τρόπους, ο Δημιουργός Θεός αποκαλύπτει αυτό το γεγονός με έμφαση.

1. Θα πεθάνουν. "*Η ψυχή η αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει*". (Ιεζεκιήλ,18:4). Βλέπε, επίσης, Ιεζεκιήλ,18:26, Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 8:21, Επιστολή προς Ρωμαίους, 6:23, 8:13, Επιστολή Ιακώβου, 1:15, Αποκάλυψη Ιωάννου, 21:8. Τα λεξικά μας πληροφορούν ότι το να πεθάνεις σημαίνει "*το να σταματήσεις να ζείς, να απωλεσθείς, να γίνεις νεκρός*". Το να πούμε ότι ο θάνατος των ασεβών σημαίνει στην πραγματικότητα κάποιο νέο είδος ζωής, ακόμα και αν αυτό το είδος φαντάζει φρικτό, είναι το ίδιο με το να πούμε το σκοτάδι φως, το μαύρο άσπρο, και τη νύχτα μέρα.

2. Θα απωλεσθούν. "*Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιό αυτού το μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν αλλά να έχη ζωήν αιώνιον*". (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 3:16). Βλέπε, επίσης, Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον,10:28, Επιστολή προς Ρωμαίους, 2:12. Το να απολεσθείς σημαίνει να καταστραφείς, να πεθάνεις, όπως επιβεβαιώνουν και τα λεξικά.

3. Θα εξολοθρευτούν. "*Διότι οι ευλογημένοι αυτού θέλουσι κληρονομήσει την γην· οι δε κατηραμένοι αυτού θέλουσιν εξολοθρευθή*" (Ψαλμός 37:22). Βλέπε, επίσης, Ψαλμός, 37:20, 28, 38, 92:9).

Η εβραϊκή λέξη **"καράθ"** (που μεταφράζεται εξολοθρευτεί) σημαίνει να κοπούν, να καταστραφούν, όπως οι ασεβείς από τα Νερά του κατακλυσμού κατά την εποχή του Νώε. Βλέπε, Γένεσις, 9:11.

4. Θα εκριζωθούν. "*Οι ασεβείς θέλουσιν εκκοπή από της γης και οι παράνομοι θέλουσιν εκριζωθεί απ' αυτής*". (Παροιμίαι, 2:22). Βλέπε, επίσης, Ησαΐα, 5:24, Μαλαχία, 4:1. Να εκριζώσω σημαίνει να τραβήξω, να ξεριζώσω ένα φυτό και έτσι να το καταστρέψω τελείως.

5. Θα καταστραφούν. "*Και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας, και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσι*", "*. . . τα οποία κατεστράφησαν ως εν ροπή. . .* " (Επιστολή Β' Πέτρου, 2:6, Θρήνοι Ιερεμίου, 4:6).

Σε αυτό το σημείο, τονίζεται με ιδιαίτερα παραστατική γλώσσα η καταστροφή των ασεβών και σαν παράδειγμα ο Λόγος του Θεού χρησιμοποιεί την καταστροφή των Σοδόμων και Γομόρρων. Προσωπικά, αυτό που με εντυπωσιάζει είναι η έκφραση **"*Τα οποία κατεστράφησαν ως εν ροπή*"**. Αυτή η έκφραση μας θυμίζει μια άλλη έκφραση από τον Λόγο του Θεού στην Επιστολή προς Α' Κορινθίους,15:51-53: **"*Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή***

εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν". Τα θαυμάσια αυτά εδάφια αναφέρονται στο μελλοντικό γεγονός της μεταμόρφωσης του φθαρτού και του θνητού σώματος σε άφθαρτο και αθάνατο σώμα. Μάλιστα, τονίζεται ότι το χρονικό διάστημα αυτής της μεταμόρφωσης θα είναι ***"εν ριπή οφθαλμού"***.

6. Θα καταφαγωθούν / καταναλωθούν. "*Τι βουλεύεσθε κατά του Κυρίου; Αυτός θέλει κάμει συντέλειαν· θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ δευτέρου. Διότι . . . θέλουσι καταναλωθεί ως κατάξηρον άχυρον".* (Ναούμ, 1:9,10). Βλέπε, επίσης, Ησαΐα, 33:14, Αποκάλυψη Ιωάννου, 20:7-9.

7. Θα καούν. "*Ο Κύριος βασιλεύει· ας αγάλλεται η γη . . . πύρ προπορεύεται έμπροσθεν αυτού και καταφλέγει πανταχόθεν τους εχθρούς αυτού".* Ψαλμός 97:1-3. Βλέπε, επίσης, Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 3:10, 12, Επιστολή Β' Πέτρου, 3:7,10-12.

Οι νόμοι της φυσικής μας βεβαιώνουν ότι η φωτιά δεν καίει, εάν δεν έχει κάτι να κάψει. Για να λάβει χώρα η καύση, κάτι πρέπει να καεί. Ακόμη και η ατομική ενέργεια, που λειτουργεί με διαφορετικό τρόπο, χρειάζεται ύλη, η οποία θα μετατραπεί σε ενέργεια. Συνεπώς, η φωτιά, που κατατρώγει, εξολοθρεύει και κατακαίει τους ασεβείς, δε θα συνεχίσει να καίει μετά από την κατανάλωση των ασεβών.

8. Θα διαλυθούν. "*Καθώς διαλύεται ο κηρός έμπροσθεν του πυρός, ούτως ας απολεσθώσιν οι ασεβείς από προσώπου του Θεού".* (Ψαλμός 68:2, 37:20). Βλέπε, επίσης, Ψαλμό 112:10, Επιστολή Β' Πέτρου, 3:7, 10-12.

Κηρός σημαίνει κερί. Το παράδειγμα που χρησιμοποιείται στο εδάφιο αυτό είναι πολύ εύστοχο, γιατί μας φέρνει την εικόνα του κεριού που διαλύεται μπροστά στη φωτιά.

9. Θα γίνουν όπως ο καπνός. "*Οι δε ασεβείς θέλουσι εξολοθρευθή· και οι εχθροί του Κυρίου, ως το πάχος των αρνίων, θέλουσιν αναλωθή· εις καπνόν θέλουσι διαλυθη".* (Ψαλμός 37:20). Βλέπε, επίσης, Ψαλμό 68:2.

Αυτό το παράδειγμα είναι τόσο απλό και καθαρό, που δε χρειάζεται περαιτέρω σχόλια. Σκεφθείτε, ύστερα από τη διάλυση του καπνού τι απομένει; Απολύτως τίποτε.

10. Θα γίνουν στάχτη. "*Διότι, ιδού έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος· και πάντες οι υπερήφανοι, και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν, θέλουσιν είσθαι άχυρον· και η ημέρα η ερχόμενη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων . . . Και θέλετε καταπατήσει τους ασεβείς· διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπό τα ίχνη των ποδών σας, καθ' ην ημέραν εγώ κάμω τούτο".* (Μαλαχίας, 4:1-3). Βλέπε, επίσης, Επιστολή Β' Πέτρου, 2:6).

Η Αγία Γραφή διακηρύττει ότι οι ασεβείς θα κατακαούν σαν το άχυρο, όχι σαν μέτταλο ούτε ακόμα σαν ξύλο.

Οι ασεβείς, όχι μόνο θα καούν (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 3:17), αλλά θα κατακαούν (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 3:12). Δε θα φθαρούν απλώς, αλλά θα καταφθαρούν. (Επιστολή Β' Πέτρου, 2:12). Όχι απλώς θα φαγωθούν, αλλά θα καταφαγωθούν (Ησαΐας, 51:8, Αποκάλυψις Ιωάννου, 20:9).

Πώς θα μπορούσε πιο εμφατικά και δυνατά ο Θεός να περιγράψει την ολοκληρωτική εξολόθρευση των ασεβών από ό,τι έκανε σε αυτά τα 50 περίπου Βιβλικά εδάφια;

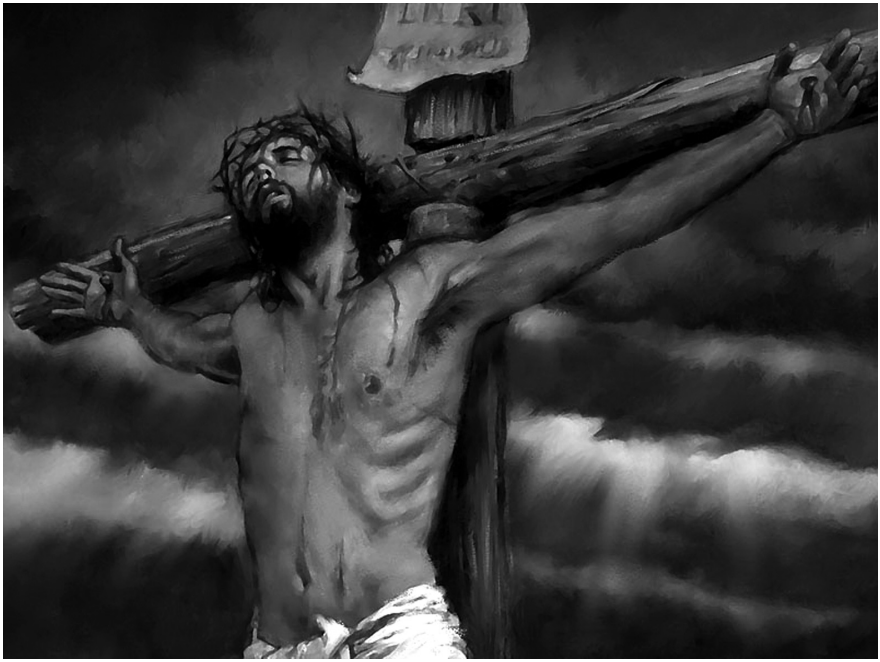

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο μοναδικός Σωτήρας του κόσμου,
διότι αυτός πέθανε στη θέση μας.

Από αυτά τα εδάφια, βγάζουμε ένα απλό και καθαρό συμπέρασμα: "ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος". (Επιστολή προς Ρωμαίους, 6:23). Οι ασεβείς δε ζουν για πάντα. **"*Η ψυχή η αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει*".** (Ιεζεκιήλ, 18:4). Κανένας φονιάς αμαρτωλός **"*δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ*"**. (Επιστολή Α' Ιωάννου, 3:15). Μόνο ο Θεός έχει την αθανασία. Βλέπε Επιστολή Α' Τιμοθέου, 1:17, 6:16, Επιστολή Α' Κορινθίους, 15: 53, 54. Και μόνο εκείνοι που έχουν τον Υιό έχουν τη ζωή. ***"Οστις έχει τον Υιόν, έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του θεού, την ζωήν δεν έχει".*** (Επιστολή Α' Ιωάννου, 5:12).

Μόνο δύο ομάδες ανθρώπων θα υπάρχουν στο τέλος. Οι σωσμένοι και οι απολεσμένοι. Βλέπε Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 25:31-41. Οι δίκαιοι, που λαμβάνουν αιώνια ζωή, και οι ασεβείς, που λαμβάνουν τον δεύτερο θάνατο. Βλέπε Αποκάλυψη Ιωάννου, 20:14.

ΕΝΝΕΑ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ:

1. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί, σύμφωνα με αυτή, οι απολεσμένοι θα ζήσουν για πάντα, άποψη που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την απλή διδασκαλία της Αγίας Γραφής. **"*Η ψυχή η αμαρτήσασα αυτή θέλει αποθάνει*".** (Ιεζεκιήλ, 18:20). **"*Όστις έχει τον Υιόν, έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει*".** (Επιστολή Α' Ιωάννου, 5:12). **"*. . . ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού, θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου*".** (Επιστολή Ιακώβου, 5:20). **"*Πας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ*".** (Επιστολή Α' Ιωάννου, 3:15).

2. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί αποτελεί κατάφωρη διαστρέβλωση του χαρακτήρα του Θεού Αγάπης, εφόσον Τον εμφανίζει ως έναν Θεό μίσους, που ποτέ δεν καθησυχάζεται και δεν καταπραΰνεται ο θυμός Του. Ο Θεός δε θέλει **"*να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν*"**. (Επιστολή Β' Πέτρου, 3:9).

3. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί δε συμφωνεί με την εικόνα που μας δίνει η Βίβλος για τον Χριστό. Ο Χριστός είπε **"*Αφήσατε τα παιδία και μη εμποδίζετε αυτά να έλθωσι προς εμέ· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών*".** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 19:14). **Θα μπορούσε αυτός ο Ιησούς, ο οποίος με τόση στοργή και τρυφερότητα ευλόγησε τα μικρά παιδιά στη γη, να πάρει άλλα παιδιά και να τα βασανίσει για όλη την αιωνιότητα;** Ας αποφασίσουμε, λοιπόν, **Ποιόν Χριστό θα δεχτούμε; Εκείνον που αγαπά τα παιδιά ή Εκείνον που τα βασανίζει;** Δεν μπορούμε να πιστεύουμε και στους δύο.

4. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί οι λυτρωμένοι, οι οποίοι λαμβάνουν μέρος στην τελική κρίση δε θα μπορούσαν να καταδικάσουν τους συνανθρώπους τους, παππούδες, πατέρες, μητέρες, γυναίκες, παιδιά σε αιώνια βασανιστήρια. Η δική τους δικαιοσύνη δε θα επέτρεπε τέτοια βαρβαρότητα. Πόσο μάλλον η τέλεια δικαιοσύνη του Θεού! **"*Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμο; Και αν ο κόσμος κρίνηται από σας, ανάξιοι είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα*";** (Επιστολή προς Α' Κορινθίους, 6:2).

5. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί επιβάλλει άδικη τιμωρία στις αμαρτίες που γίνονται και έτσι αρνείται και προσβάλλει την άπειρη δικαιοσύνη του Θεού. **"*Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα*".** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 2:2). **"*Η κρίσις η εμή δικαία είναι*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 5:30). **"*Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ Παντοκράτωρ· δίκαιαι και αληθιναί αι οδοί σου*".** (Αποκάλυψις Ιωάννου,15:3).

6. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί για πάντα θα επισκίαζε τη χαρά των λυτρωμένων. Η αιώνια ζωή για τους λυτρωμένους θα ήταν μια ζωή γεμάτη θλίψη και δίχως την ατελεύτητη χαρά που μας υποσχέθηκε ο Σωτήρας μας, εάν ήξεραν ότι κάπου στο Σύμπαν οι συγγενείς τους βασανίζονται και καίγονται με άσβεστες αιώνιες φλόγες. Δοξάζουμε τον Θεό, που τίποτα από όλα αυτά δε θα συμβούν και τίποτα

δε θα σκιάζει την ευτυχία των πιστών παιδιών Του. ***"Και θέλει εξαλείψει ο Θεός πάν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 7:17, 21:4).

7. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί ουσιαστικά απαιτεί τα στοιχεία του πόνου και της αμαρτίας να μείνουν για πάντα στο Σύμπαν του Θεού. Η αμαρτία, ο πόνος, και η λύπη θα γίνονταν αθάνατα και έτσι θα αντιστέκονταν στις υποσχέσεις του Θεού ότι η αμαρτία και οι συνέπειές της θα καταστρέφονταν για πάντα. ***"Και τότε θέλει αποκαλυφθή ο άνομος, τον οποίον ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού, και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού".*** (Επιστολή προς Β΄ Θεσσαλονικείς, 2:8). ***"Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον· ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 4:4).

8. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, γιατί δυσφημεί τον χαρακτήρα του Θεού και Τον κάνει έναν πράκτορα του Σατανά - έναν θαυματοποιό, ο οποίος κατορθώνει με ένα διαβολικό τέχνασμα να κρατά τους ασεβείς ζωντανούς σε μία φωτιά που καίει, αλλά δεν κατακαίει, η οποία πονά, αλλά δεν καταστρέφει. Ο Θεός θα πρέπει ως εκ θαύματος να κρατά συνέχεια ζωντανούς εκείνους που άσκοπα και ατελείωτα βασανίζονται. Συνεπώς, με την αποδοχή μιας τέτοιας απάτης, ο Θεός στην πραγματικότητα γίνεται χειρότερος και από τον ίδιο τον Σατανά. Απέναντι σε κάθε κίβδηλη παρουσίαση του χαρακτήρα του Θεού, η Αγία Γραφή διακηρύττει: ***"Αγαθός και ευθύς ο Κύριος".*** (Ψαλμός 25:8). ***"Γεύθητε και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος".*** (Ψαλμός 34:8).

9. Απορρίπτουμε τη διδασκαλία των αιωνίων βασανιστηρίων, εξαιτίας των αποτελεσμάτων που έφερε εδώ στη γη. Έκανε χιλιάδες ανθρώπους, όπως ο **Ρόμπερτ Ινγκέρσολ,** να γυρίσουν τις πλάτες τους στον Θεό και να γίνουν οι χειρότεροι εχθροί Του. Ακόμη πιο πολύ, έκανε χιλιάδες άλλους να διαπράξουν απερίγραπτα βασανιστήρια στους συνανθρώπους τους στο όνομα του Θεού, με σκοπό να τους σώσουν από τις φωτιές της κόλασης.

Η Μεσαιωνική Ιερά Εξέταση συνέδεσε το όνομά της με πολύ αίμα, που ακόμα και σήμερα συνεχίζει να ντροπιάζει την Καθολική Εκκλησία. Λίγες περιοχές της Ευρώπης απέφυγαν αυτή την πληγή. Οι ιεροεξεταστές λειτούργησαν ελεύθερα στις χώρες της Γερμανίας, Αγγλίας, Βοημίας, Ολλανδίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Ισπανίας και Πορτογαλίας. Η **Ζαν Ντ' Αρκ (Ιωάννα της Λορένης ή Ιωάννα Ντ' Ακ)** πέθανε εξαιτίας αυτής της καταδίκης. Το ίδιο και ο **Ιωάννης Ούσιος**. Οι **Αλβιγένσιοι** ή Καθαροί, οι **Βέκχαρτς**, οι **Αποστολικοί** και οι **Βαλδένσιοι**, όλοι υπέφεραν δοκιμασίες, βασανιστήρια, φυλακίσεις και θάνατο. Όλα αυτά έγιναν στο όνομα της θρησκείας, με σκοπό τη διατήρηση της εκκλησίας και τη διάσωση των ''αιρετικών'' από την αιώνια φωτιά. Κατά τη διάρκεια της δράσης ενός ιεροεξεταστή, του Δομίνικου Τορκουεμάδα, περισσότεροι από 2000 αιρετικοί κάηκαν ζωντανοί.

Επιτρέψτε μου παρακαλώ σε αυτό το σημείο να σας αναφέρω κάτι που συνέβη τις προάλλες, καθώς έκανα μια παρουσίαση πάνω σε αυτό το θέμα για τη δικαιοσύνη του Καλού Θεού και την πλάνη της αιώνιας κόλασης. Καθώς, λοιπόν, κάναμε διάλογο, κάποιος κύριος συλλογιζόταν αυτό το θέμα στα σοβαρά και, ως καλός αρχιτέκτων που είναι στο επάγγελμα, είπε: **"Ο άνθρωπος πάνω σε αυτή τη Γη μπορεί να ζήσει 15, 20, 50, 60, ας πούμε 80 χρόνια. Λοιπόν, ένας άνθρωπος, που έζησε σε αυτή τη γη μια αμαρτωλή ζωή για 15, 20, 50, 60 ή 80 χρόνια, θα τον καίει και θα τον παιδεύει ο Θεός αυτό τον αμαρτωλό σε όλη την αιωνιότητα; Αυτό, πράγματι, είναι τελείως παράλογο".**

Εάν οι ασεβείς θα καίγονται, θα βασανίζονται, θα παιδεύονται, θα καταστρέφονται και θα θανατώνονται ασταμάτητα, χωρίς τέλος, τότε αυτοί δε θα πεθαίνουν ποτέ. Έτσι, λοιπόν, και αυτοί έχουν ζωή, και όχι μόνο ζωή, αλλά και αιώνια ζωή. Αντίθετα, ο Λόγος του Θεού, με αδιαμφισβήτητη καθαρότητα, διδάσκει ότι η αιώνια ζωή είναι δώρο Θεού και την παραχωρεί ο Δημιουργός Θεός ως αμοιβή στα πιστά παιδιά Του. (Βλέπε Επιστολή προς Εφεσίους, 2: 8, 9, Επιστολή προς Ρωμαίους, 3: 24, 25). Το αντίθετο του δώρου της **ΑΙΩΝΙΑΣ ΖΩΗΣ** είναι ο θάνατος, ο οποίος, μάλιστα, προσδιορίζεται και ως **ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ**, όπως μαθαίνουμε από την Αποκάλυψη του Ιωάννου, 20:14.

ΕΞΗΓΗΣΗ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΩΣ ΔΥΣΝΟΗΤΕΣ, ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ.

Για τη συνέχεια, αξίζει να ασχοληθούμε με κάποια δυσνόητα εδάφια στο θέμα της σημερινής μας διάλεξης. Στη σειρά διαλέξεων *Απίθανες Ανακαλύψεις*, έχω τονίσει επανειλημμένα ότι η Αγία Γραφή εξηγείται από μόνη της. Ας την αφήσουμε, λοιπόν, να μας εξηγήσει:

"*ΘΕΛΟΥΣΙ ΒΑΣΑΝΙΖΕΣΘΑΙ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΙ ΝΥΧΤΑ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ*". (Αποκάλυψις Ιωάννου, 20:9,10). **ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ** στη Γραφή είναι μια χρονική περίοδος, περιορισμένη ή μη περιορισμένη, ανάλογα με το τι περιγράφεται. Η φράση αυτή στη Γραφή είναι σαν τη λέξη **ΨΗΛΟΣ,** που έχει διάφορες έννοιες, ανάλογα με το τι περιγράφεται, π.χ. ένας σκύλος ή ένα σπίτι ή ένα βουνό. Η φράση αυτή χρησιμοποιείται 56 φορές στην Παλαιά Διαθήκη, σε σχέση με πράγματα που ήδη τελείωσαν. Όσον αφορά τον άνθρωπο, η Γραφή διδάσκει ότι **ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ σημαίνει Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΄Η ΟΣΟ ΖΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ.** (Ψαλμός 48:14). **ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ σημαίνει έως τον θάνατό μας.** (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 3:17).

"ΠΥΡ ΑΣΒΕΣΤΟ". Η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε από άσβεστη φωτιά, (Ιερεμίας, 17:27), αλλά δεν καίγεται σήμερα. Έχω επισκεφθεί την Ιερουσαλήμ αρκετές φορές, αλλά ποτέ δεν είδα καμιά φωτιά να καίει. Στο Β' Χρονικών, 36:19,21 λέει ότι, όταν η Ιερουσαλήμ κάηκε, εκπληρώθηκε η προφητεία του Ιερεμία. Χαρακτηρίζεται άσβεστη φωτιά, γιατί, όσο διάστημα επιτελεί το προσδιορισμένο έργο της, καμιά, μα καμιά δύναμη δεν μπορεί να τη σβήσει. Μόνο, όταν ολοκληρώσει το έργο της, σβήνει και απλώς παρέρχεται.

"ΤΟ ΠΥΡ ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ". (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 25:41).

Στον Ιούδα 7, αναφέρεται ότι ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα με αιώνιο πυρ. Ο Πέτρος λέει στην Επιστολή Β' Πέτρου, 2:6 ότι η φωτιά **"*ετέφρωσε*"** τις πόλεις εκείνες, για να παραδειγματιστούν οι ασεβείς. Έτσι, η αιώνια φωτιά κάνει τα πάντα στάχτη και έπειτα σβήνει. Επισκέφθηκα και αυτή την περιοχή, αλλά και εδώ δεν είδα ποτέ καμιά αιώνια φωτιά να καίει. Συμπερασματικά, αυτή η φωτιά είναι αιώνια στο **ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ** και όχι στη **ΔΙΑΡΚΕΙΑ.**

"ΑΙΩΝΙΑ ΚΟΛΑΣΗ". (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 25:46).

Στο παραπάνω εδάφιο του Ματθαίου, αξίζει να παρατηρήσουμε ότι δεν είναι αιώνιο το **ΝΑ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ** οι ασεβείς, αλλά **Η ΤΙΜΩΡΙΑ** τους. Ο Παύλος λέει ότι η τιμωρία για την αμαρτία είναι **ΘΑΝΑΤΟΣ.** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 6:23). Η Αποκάλυψη ονομάζει αυτό το θάνατο "ΔΕΥΤΕΡΟ ΘΑΝΑΤΟ". Πρόκειται για το θάνατο των ασεβών στη φωτιά. (Αποκάλυψις Ιωάννου, 21:8). Ο θάνατος ή η καταστροφή τους θα έχει αιώνια αποτελέσματα, γιατί δεν υπάρχει Ανάσταση μετά από το δεύτερο θάνατο. Συμπερασματικά, ο θάνατος των ασεβών δεν είναι ύπνος, είναι απόλυτα εκμηδενιστικός.

Κάτι άλλο, που είναι αξιοσημείωτο πάνω σε δυσνόητα εδάφια, είναι το εξής: Το θέμα της **ΠΛΗΡΟΥΣ ΘΕΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** είναι εξαιρετικά σαφές σε πάρα πολλά εδάφια. Ωστόσο, υπάρχουν δύο εδάφια, τα οποία είναι κάπως δυσνόητα:

ΠΡΩΤΟΝ: ***" . . . Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 3:14). Ας απαντήσουμε στο σπουδαίο ερώτημα: Τι θέλει να μας πει εδώ; Μήπως θέλει να μας πει ότι ο Χριστός ήταν το πρώτο χτίσμα του Θεού, όπως υποστηρίζει η οργάνωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά; Μη γένοιτο! Είναι εξαιρετικό προνόμιο των Ελλήνων, που η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στη γλώσσα μας και έτσι έχουμε τη θαυμάσια ευκαιρία να καταλάβουμε την έννοια της λέξης και της έκφρασης. Στα ελληνικά, λοιπόν, η λέξη **ΑΡΧΗ ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ.**

Παράδειγμα: Στην ωραία μας Κύπρο έχω παρατηρήσει ότι, όταν έρχεται ο λογαριασμός του Ηλεκτρικού ρεύματος η επικεφαλίδα πάνω - πάνω λέει ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ. Άραγε, γιατί να λέει ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ. Μήπως η φράση αυτή εννοεί το ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ; Καθόλου, απλώς θέλει να καταλάβουμε ότι η ΔΕΗ είναι η **"ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ"**, γι' αυτό και στην Αγγλική μετάφραση το απέδωσαν "ELECTRICITY AUTHORITY". Ο Χριστός, λοιπόν, είναι Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ, δηλαδή Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: ***"Οστις είναι εικών του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως".*** (Επιστολή προς Κολοσσαείς, 1:15). Ας υποβάλλουμε πάλι το ερώτημα μήπως εδώ θέλει να μας πει ότι ο Χριστός ήταν το πρώτο κτίσμα του Θεού, όπως πάλι υποστηρίζει η οργάνωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά; Και πάλι τονίζω μη γένοιτο! Είναι γνωστό ότι ο συγγραφέας της προς Κολοσσαείς Επιστολής είναι ο απόστολος Παύλος, ο οποίος γνώριζε τα ελληνικά απταίστως. Αν ήθελε, λοιπόν, να εκφράσει ότι ο Ιησούς ήταν το πρώτο κτίσμα του Θεού, τότε θα χρησιμοποιούσε τη λέξη **"πρωτόκτιστος",** που είναι αυτό ακριβώς. Ωστόσο, ο Απόστολος Παύλος, ακριβώς επειδή ήθελε να τονίσει κάτι άλλο, δεν είπε **πρωτόκτιστος** αλλά **πρωτότοκος.**

Στην Αγία Γραφή η λέξη **πρωτότοκος** έχει διπλή σημασία: τη σαρκική, όταν κάποιος γεννηθεί πρώτος σε μια οικογένεια και την πνευματική, όταν κάποιος είναι υπέροχος και έχει την ευμένεια και εκλογή του Θεού. Για του λόγου το αληθές, σας παραπέμπω και πάλι στον Λόγο του Θεού. Ο Θεός αναφέρει τον Δαβίδ ως πρωτότοκό Του: ***"Εύρηκα Δαβίδ τον δούλον μου· με τον έλαιον το άγιόν μου έχρισα αυτόν . . . Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, ύψιστον επί τους βασιλείς της γης".*** (Ψαλμός 89:20,27). Στην πραγματικότητα ο Δαβίδ δεν ήταν πρωτότοκος, ήταν ο τελευταίος γιος του Ιεσσαί και, πριν από αυτόν, είχαν γεννηθεί άλλα επτά αδέλφια. (Α' Σαμουήλ, 16:1-3). Επομένως, αν διαβάσουμε προσεχτικά την περικοπή της προς Κολοσσαείς Επιστολής, 1:15-17, βλέπουμε αρκετά καθαρά ότι το νόημα της πρωτοτοκίας είναι η δημιουργική εξουσία και παντοδυναμία του Ιησού Χριστού.

Α Δ Η Σ - Τ Α Φ Ο Σ

Ένα εδάφιο, που το αναφέρουμε αρκετές φορές, είναι αυτό της Αποκάλυψης, 20:14 που λέει: ***"Και ο θάνατος και ο άδης εριφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος".*** Συνήθως, το τονίζουμε για την έκφραση του "δεύτερου θανάτου", αλλά σε αυτό το εδάφιο υπάρχει μια λεπτομέρεια πάρα πολύ σπουδαία στη φράση ***"Και ο θάνατος και ο άδης εριφθησαν εις την λίμνην του πυρός".***

Δηλαδή, αυτοί που υποστηρίζουν ότι υπάρχει αιώνια κόλαση, στηρίζονται σε αυτό το εδάφιο και τονίζουν ότι η λέξη *Άδης* σημαίνει κόλαση. Αυτό το πιστεύω τους το βασίζουν και στην παραβολή του πλουσίου και του Λαζάρου. (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 16:19-31). Εάν, λοιπόν, αυτό ήταν σωστό, τότε πώς γίνεται να τονίζεται στην Αποκάλυψη ότι **"Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΔΗΣ ΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ";** Δηλαδή, ρίχνεται η κόλαση μέσα στην κόλαση, τη λίμνη του πυρός; Πώς μπορεί να ριφθεί η κόλαση μέσα στην κόλαση, αλλά, παρόλα αυτά, να συνεχίζει να υπάρχει ως δια μαγείας και να καίει αιώνια τους αδίκους; Κάτι δεν πάει καλά με αυτή την ερμηνεία. Γι' αυτό, ας είμαστε προσεκτικοί παρακαλώ στο πώς ερμηνεύουμε, αλλά και στο ποιες αλήθειες αποδεχόμαστε ως Βιβλικές.

Ολοκληρώνοντας το θέμα μας, θα τονίσω το εξής: Για ένα πράγμα να είμαστε βέβαιοι, και όχι μόνο βέβαιοι αλλά βεβαιότατοι, και αυτό είναι ότι **ο Πολυεύσπλαχνος και Πανάγαθος Θεός, ποτέ μα ποτέ δε θέλει το θάνατο του αμαρτωλού.** Ας διαβάσουμε δύο υπέροχες Βιβλικές περικοπές, που επιβεβαιώνουν αυτή τη θαυμάσια αλήθεια: ***"Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού, και να ζη· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· δια τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ".*** (Ιεζεκιήλ, 33:11). ***"Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Σωτήρος ημών Θεού· όστις θέλει να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι, και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας".*** (Επιστολή Α' Τιμόθεον, 2: 3, 4).

Ακόμη δε και όταν ο Δημιουργός Θεός θα είναι αναγκασμένος να καθαρίσει από το Σύμπαν την αμαρτία, ακόμη και τότε, αυτή η πράξη θα σταθεί τόσο αντίθετη με το χαρακτήρα του Θεού, που περιγράφεται από τον Ησαΐα ως ***"το παράδοξον έργον αυτού"***: ***"Διότι ο Κύριος θέλει σηκωθή . . . δια να ενεργήση το έργον αυτού, το παράδοξον έργον αυτού και να εκτελέση την πράξιν αυτού, την εξαίσιον πράξιν αυτού".*** (Ησαΐας, 28:21).

Η καταστροφή των ασεβών, λοιπόν, χαρακτηρίζεται ως ***"το παράδοξον έργον"*** του Θεού, επειδή **"ΠΑΡΑΔΟΞΟ"** σημαίνει **"ΤΕΛΕΙΩΣ ΞΕΝΟ",** ασυνήθιστο, αταίριαστο με τον τέλειο και φιλεύσπλαχνο χαρακτήρα του Πάνσοφου Δημιουργού.

Σε αυτό το σημείο, είναι καλό να προσέξουμε ότι, όταν εμείς οι άνθρωποι αρρωσταίνουμε, συνήθως ζητάμε από το γιατρό μας όσο το δυνατόν γίνεται πιο ανώδυνη θεραπεία. Ορισμένες φορές, όμως, υπάρχουν καταστάσεις που δε θεραπεύονται με κανένα άλλο τρόπο, παρά με την αφαίρεση κάποιου μέλους του ανθρωπίνου σώματος, στο οποίο είναι, κατά κάποιο τρόπο, ριζωμένο το μικρόβιο της αρρώστιας. Έτσι, λοιπόν, ο μόνος τρόπος, που ένας καλός γιατρός θα μπορέσει να βοηθήσει σε αυτή την κατά-

σταση, είναι να αφαιρέσει, να αποκόψει το αρρωστημένο όργανο, ώστε να μην αφήσει περιθώριο στη συγκεκριμένη αρρώστια να επεκταθεί στα υπόλοιπα υγιή μέλη του σώματος. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι ο γιατρός δεν είναι αυτός η αιτία της εγχείρησης, αλλά η αρρώστια και το μικρόβιο. Ο καλός γιατρός είναι αναγκασμένος να πραγματοποιήσει αυτή την εγχείρηση, για να προσφέρει καλύτερη ποιότητα ζωής στον ασθενή.

Έτσι, λοιπόν, συμπεραίνουμε ότι ο καλός γιατρός δεν μπορεί να κατηγορηθεί ως υπαίτιος. Απαλλάσσεται από κάθε κατηγορία και κατάκριση. Με παρόμοιο τρόπο, **Ο ΚΑΛΟΣ ΘΕΟΣ ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΡΙΣΗ.** Όταν θα είναι αναγκασμένος να πραγματοποιήσει τη μεγάλη εγχείρηση, για να αφαιρέσει και να αποκόψει τη μεγάλη αρρώστια της αμαρτίας, **ΤΟΤΕ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΘΕΟΣ ΔΕ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΙΤΙΑ, ΑΛΛΑ Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.**

Ας μην ξεχάσουμε ποτέ ότι ο Δημιουργός Θεός έπλασε τον άνθρωπο, για να ζει τέλεια και αιώνια, χωρίς η αμαρτία να τον καταδυναστεύει και να τον ταλαιπωρεί. Εφόσον εισήλθε στη ζωή μας, όμως, η αμαρτία, ο Θεός πρέπει να την ξεριζώσει. Έτσι και θα γίνει. Άλλωστε, πώς θα μπορούσε η αγάπη Του για εμάς να είναι αληθινή, αν δεν κατέστρεφε μια για πάντα την αιτία της δυστυχίας του γένους μας;

Ο κύριος σκοπός, λοιπόν, του Δημιουργού Θεού είναι η αιώνια ζωή για την ανθρωπότητα. Μάλιστα, ο μεγάλος Διδάσκαλος Ιησούς Χριστός τόνισε: ***"Εγώ ήλθον δια να έχωσι ζωήν και να έχωσι αυτήν εν αφθονία".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 10:10).

Έτσι, όταν όλα τελειώσουν, ο Πλάστης μας θα ξαναφέρει πίσω την αρμονική ζωή που έχασε το πρώτο ανθρώπινο ζευγάρι, ο Αδάμ και η Εύα. ***"Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον . . . και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον· ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσι υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 21:1,4).

Ας διαβάσουμε με πόσο υπέροχο τρόπο περιγράφεται η ζωή των πιστών στη Νέα Γη: ***"Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε, και ωτίον δεν ήκουσε, και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν".*** (Επιστολή προς Α' Κορινθίους, 2:9). Πράγματι, ο φθαρτός και πεπερασμένος ανθρώπινος νους, δεν μπορεί να συλλάβει πλήρως αυτά τα υπέροχα πράγματα που ετοίμασε ο Πάνσοφος Δημιουργός για σένα και για μένα. Τα αποδεχόμαστε, όμως, δια πίστεως, γιατί γνωρίζουμε ότι ο Δημιουργός μας είναι πιστός στις υποσχέσεις Του και ποτέ μα ποτέ δεν τις αρνείται. Είθε να είμαστε πάντοτε πρόθυμοι να κάνουμε το θέλημά Του, ώστε στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού να μας πάρει μαζί Του και να απολαμβάνουμε αυτά που με τόση αγάπη μας υποσχέθηκε.

"Ας μη ταράττηται η καρδία σας, πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεί· υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον. Και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι, και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, δια να είσθε και σεις όπου είμαι εγώ". (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14:1-3).

Ο Ιησούς Χριστός μας προσφέρει αιώνια ζωή και ευτυχία σε βαθμό που δεν μπορούμε πλήρως να συλλάβουμε.

* * * * * * *

Η επόμενη διάλεξή μας θα έχει θέμα:
"ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΄Η ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ;".